

[Drachmann.]
 elle Industrier blev fremsat kort efter det Regeringsskifte, som var Resultatet af den paagældende Valgkamp i Foraaret 1927. Deriblandt var der ogsaa Forslag om Krisetold, tiltraadt af de paagældende Fags Fagforeninger, hvilket imidlertid ikke hindrede, at Socialdemokratiet senere glemte at stemme for disse Forslag. Den endelige Skæbne fik vore Forslag i den bevægede Sommer 1927, hvor Resultatet jo blev, at Socialdemokratiet ligeledes stemte mod vore Forslag i sidste Omgang. Vi tog saa Spørgsmaalet op igen paa generel Basis, og i Foraaret 1928 glemte det socialdemokratiske Parti ligeledes at støtte os paa det generelle Omraade. Under Førerskab af det ærede Medlem Hr. Stauning reddede Socialdemokratiet Regeringen, ganske vist paa det positive Erhvervsforslags Bekostning. Saa-dan blev den Skæbne — dette har jeg tilladt mig her at meddele det ærede Medlem, naar han direkte spørger mig om det —, som blev vore Forslag til Del, en Underretning, som kan tjene det ærede Medlem til mere eller mindre behagelig Eftertanke.

Forespørgeren (Nygaard): Maa jeg først gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Den Gang vi ude i Gentofto Kreds var Aspiranter til at komme ind i Folketinget, havde man det Indtryk, at det var det ærede Medlem Hr. Drachmanns Politik, der var Højres Politik. Men efter at Højres intime Samarbejde med den nuværende Regering var kommet i Gang, kom der alligevel en lille Mand med en Slæde i Vejen for det ærede Medlems Førerskab. Det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo fuldstændig spændte fra og sagde: Dette med Toldhistorien, lad det gaa ud i den Ubemærkethed, hvor det hører hjemme. Og saa hørte man ikke mere til det. Saaledes ligger i Virkeligheden det Forhold. Naar jeg gjorde min Bemærkning før, var det, det erkender jeg, for at minde det ærede Medlem Hr. Drachmann om, at han var valgt paa et andet Grundlag end det, der nu er Højres Politik. De Fri-konservative eller de Konservative — ja, det var meget bedre den Gang, man maatte sige Højre, og jeg kan ikke se, der er nogen Forskel, efter at Partiet har faaet Navneforandring —, men altsaa den Politik, det Parti har ført, er jo i første Række gaaet ud paa at bevare den nuværende Regering. Det skal blive morsomt at se, naar de skal ud og skændes om Militærforliget, hvordan de saa alligevel tager hinanden under Armene.

Jeg skal dernæst vende mig til Venstres

Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg. Det ærede Medlem siger, at der kan ikke gøres noget af Betydning ad Lovgivningens Vej. Der er altsaa Grundopfattelsen meget forskellig. Jeg tror ikke, at man ved de Foranstaltninger, vi har foreslaaet, kan afskaffe Arbejdsløsheden, men jeg tror, at vi i høj Grad kan mildne den, og hvis der var den almindelige Opfattelse i Rigsdagen, at alle Midler skulde prøves for at gøre Arbejdsløsheden mindre, saa tror jeg fuldt og fast paa, at det vilde være muligt at gennemføre det. Paa eet Punkt er jeg glad for det ærede Medlem Hr. Hagbart Bergs Udtalelse, idet han jo ganske tog Afstand fra den højtærede Statsministers Krav om lavere Løn og længere Arbejdstid. Ja, hvis vi snart skal have Valg, saa trængtes der vistnok ogsaa til, at der blev taget Afstand fra det.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at man har nedsat de offentlige Udgifter. Ja, det er rigtigt, man har nedsat Understøttelserne til Aldersrentenyderne, til Sygekasserne, til Arbejdsløshedskasserne, og man har nedskaaret Tjenestemandslønningerne. Men hvad har alt det hjulpet? Gang paa Gang er det fra den højtærede Statsministers Side blevet hævdet, at vi maatte respektere Guldkrone, og derfor maatte disse Nedskæringer finde Sted. Men hvad er det faktiske? Vi har ganske vist en Krone, der staar i Pari, men vi har ikke en Krone, der har samme Købeevne, som den tidligere havde. For at faa det samme Kvantum Varer, som man i 1914 kunde faa for 1 Kr., skal man nu have 1 Kr. 73 Ø., altsaa Kronens Købeværdi er ikke steget saaledes, at man kan regulere alting derefter og sige: Nu har vi en Guldkrone, og derfor kan alt gaa ned derefter. Det viser sig jo, at Varepriserne har holdt sig oppe, saaledes at vi nu staar paa et Pristal paa 1 Kr. 73 Ø.

I øvrigt maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han var en bedre Defensor for Regeringen end det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg. Han slutte helt og holdent, hvad Regeringen havde foretaget sig, det syntes han var saa saare godt.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at Tanken om at stemple visse Varer, saa man kunde se, at det var udenlandske Varer, havde hans Sympati, det var ogsaa Højres Mening, saa er det en lille Hukommelsesforskydning hos det ærede Medlem. I Samlingen 1925—26 fremsatte det ærede Medlem Hr. P. Andersen i Udvalget om Forslag til Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse et Forslag om Gennemførelse af tvungen Mærkning af